

Sygn. akt VIII U 16/15

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2015 r. w Gliwicach

sprawy H. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o odsetki

na skutek odwołania H. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 27 listopada 2014 r. **nr** (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję częściowo w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu H. P. prawo do odsetek ustawowych od rat renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy za okres:

a) od 1 marca 2012r. do 31.03.2013r. – od dnia 16 marca 2013r. do dnia wykonania decyzji z 27 listopada 2013r.,

b) od 1 kwietnia 2013r. do 30 listopada 2013r. – od dnia 16-tego każdego miesiąca do dnia wykonania decyzji z 27 listopada 2013r.;

2. oddala odwołanie w pozostałej części;

3. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. VIII U 16/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 października 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu H. P. prawa do odsetek ustawowych od zaległej renty wskazując, że decyzja o przyznaniu renty została wydana w terminie.

Ubezpieczony H. P. w odwołaniu domagał się zmiany decyzji i przyznania mu odsetek ustawowych od wyliczonego i wypłaconego świadczenia od 23 marca 2012 roku – sprecyzował na rozprawie 20 lutego 2015 roku. W uzasadnieniu odwołujący podał, że wyrokiem z dnia 17 maja 2013 roku Sąd zmienił decyzję ZUS odmawiającą prawa do kontynuacji renty z tytułu niezdolności do pracy. Za okres od daty wydania zaskarżonej decyzji odmawiającej prawa do kontynuacji renty należą się odsetki ustawowe.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z art. 118 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS powinien wydać decyzję w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. W niniejszej sprawie w toku postępowania apelacyjnego wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z 17 maja 2013 roku został wykonany decyzją z dnia 27 listopada 2013 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony H. P., urodzony (...) od 28 października 1999 roku był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy do 31 stycznia 2000 roku. Termin płatności ustalono na dzień 15-tego każdego miesiąca. Następnie decyzją z dnia 11 lutego 2000 roku przyznano ubezpieczonemu rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres do 28 lutego 2001 roku. Decyzją z dnia 30 stycznia 2001 roku przedłużono okres pobierania renty do 31 stycznia 2003 roku. Kolejną decyzją z dnia 31 stycznia 2003 roku przyznano ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy do 28 lutego 2005 roku. Kolejną decyzją z 17 marca 2005 roku przedłużono okres pobierania renty do 31 marca 2007 roku, następnie do 31 marca 2009 roku i do 30 kwietnia 2010 roku. Kolejną decyzją z 20 maja 2010 roku odmówiono ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Ubezpieczony złożył odwołanie od powyższej decyzji. Sprawa z odwołania toczyła się przed Sądem Okręgowym w Gliwicach pod sygn. akt VIII U 1357/10. Wyrokiem z dnia 5 listopada 2010 roku Sąd zmienił decyzję ZUS i przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres od 1 maja 2010 roku do 28 lutego 2012 roku. Kolejną decyzją ZUS z 23 marca 2012 roku odmówiono ubezpieczonemu kontynuacji prawa do renty od 1 marca 2012 roku. Ubezpieczony odwołał się od tej decyzji. Postępowanie toczyło się przed Sądem Okręgowym w Gliwicach pod sygn. akt VIII U 1839/12. W sprawie tej wyrokiem z dnia 17 maja 2013 roku Sąd zmienił decyzję ZUS i przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres od 1 lutego 2012 roku do 31 grudnia 2013 roku. W toku postępowania Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych: ortopedy A. G. i neurologa A. N., ortopedy K. W. (1) i neurologa E. M. (1), ortopedy R. H. (1) i neurologa M. W. (1).

W opinii z dnia 26 października 2012 roku [k. 36-37a.s.] biegli: ortopeda A. G. i neurolog A. N. / druga opinia w sprawie / stwierdzili, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy do końca 2013 roku. Stwierdzili u ubezpieczonego wygojone złamanie trzonu XII kręgu piersiowego z obniżeniem wysokości przedniej tego trzonu o 1/2 z odczynem i sklerotyzacją krążka mk Th 11/Th 12 i klamrami kostnymi na tym poziomie, zmiany dyskopatyczne z uciskiem na struktury nerwowe na poziomie L4/L5 zwięzające lewy kanał korzeniowy. Zmiany pourazowe czynią badanego niezdolnym do ciężkiej pracy fizycznej. W opinii z dnia 26 stycznia 2013 roku biegli ortopeda R. H. (1) i neurolog M. W. (1) / trzecia opinia w sprawie - karta 59-61 a.s./ podali, że ubezpieczony jest trwale częściowo niezdolny do pracy, a niezdolność ta ma związek z wypadkiem przy pracy. Przed wypadkiem ubezpieczony nie leczył się na kręgosłup.

Biegli ortopeda K. W. (1) i neurolog E. M. (1) / pierwsza opinia w sprawie / nie stwierdzili niezdolności do pracy ubezpieczonego w związku z wypadkiem przy pracy.

Odpis opinii biegłych R. H. (1) i M. W. (1) został doręczony organowi rentowemu 8 lutego 2013 roku. ZUS złożył apelację od wyroku Sądu Okręgowego, w której domagał się zmiany wyroku i przyznania ubezpieczonemu prawa do renty na okres od 1 marca 2012 roku do 31 grudnia 2013 roku – w wyroku przyznano rentę na okres od 1 lutego 2012 roku do 31 grudnia 2013 roku. W toku postępowania apelacyjnego organ rentowy decyzją z dnia 27 listopada 2013

roku wykonał wyrok Sądu Okręgowego w części niekwestionowanej i przyznał ubezpieczonemu prawo do renty za okres od 1 marca 2012 roku do 31 grudnia 2013 roku. Następnie wyrokiem z dnia 7 sierpnia 2014 roku Sąd Apelacyjny w Katowicach sygn. akt III AUa 2177/13 uwzględnił apelację.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów z akt rentowych oraz na podstawie akt Sądu Okręgowego w Gliwicach sygn akt VIII U 1839/12.

Powyższe dowody nie budziły wątpliwości Sądu i zostały w całości przyjęte za podstawę do ustalenia stanu faktycznego.

Sąd zważył, co następuje: odwołanie zasługiwało w przeważającej części na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych / Dz. U z 2004 roku, nr 137, poz. 887 ze zm. / jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

Zgodnie z przepisem art. 118 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych / tekst jednolity : Dz U z 2004 roku, nr 39, poz. 353 ze zm. / organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ust. 2 i 3 oraz art. 120.

Po myśli przepisu art. 118 ust 1a powyższej ustawy w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego.

Ubezpieczony domaga się odsetek za opóźnienie w wypłacie renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. W sprawie tej okolicznością sporną była kwestia niezdolności ubezpieczonego do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Celem wyjaśnienia tej okoliczności ubezpieczony został przebadany przez lekarza orzecznika i komisję lekarską , którzy wydali orzeczenia.

W toku postępowania sądowego przed Sądem Okręgowym w sprawie VIII U 1839/12 została potwierdzona wadliwość orzeczenia lekarza orzecznika i komisji lekarskiej i stwierdzona częściowa niezdolność do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Ustalenie to zostało dokonane na podstawie opinii biegłych. W sprawie opinie wydały trzy zespoły biegłych w składzie ortopeda i neurolog. Według pierwszej opinii ubezpieczony nie był niezdolny do pracy, według dwóch kolejnych taka niezdolność występowała. W ocenie Sądu organ rentowy dysponując opinią biegłych R. H. (1) i M. W. (1) mógł prawidłowo ocenić stan zdrowia ubezpieczonego i wyjaśnić kwestię niezdolności do pracy. Była to trzecia opinia w sprawie, w swoich wnioskach zgodna z opinią poprzednich biegłych. Opinia E. M. i K. W. była odosobniona. Odpis opinii R. H. i M. W. został doręczony organowi rentowemu 8 lutego 2013 roku. Termin wypłaty świadczenia przypada na 15-tego każdego miesiąca. Zatem nie było przeszkód aby prawidłowa decyzja została wydana przed terminem płatności świadczenia za marzec 2013 roku tj. do 15 marca 2013 roku / przy uwzględnieniu 30 dni na wydanie decyzji od wyjaśnienia okoliczności sprawy/. W sprawie kwota stanowiąca sumę świadczeń za okres od 1 marca 2012 roku do 30 listopada 2013 roku została wypłacona w dniu wykonania decyzji z 27 listopada 2013 roku.

Zgodnie § 2.ust 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 1 lutego 1999 roku w sprawie szczegółowych zasad wypłacania odsetek za opóźnienie w ustaleniu lub wypłacie świadczeń z ubezpieczeń społecznych / Dz. U. z 1999 roku, nr 12, poz. 104 / odsetki wypłaca się za okres od dnia następującego po upływie terminu na ustalenie prawa do świadczeń lub ich wypłaty, przewidzianego w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń - do dnia wypłaty świadczeń, z uwzględnieniem ust. 2-5.

Według ust 2. okres opóźnienia w ustaleniu prawa do świadczeń i ich wypłacie, dla których przepisy określające zasady ich przyznawania i wypłacania przewidują termin na wydanie decyzji, liczy się od dnia następującego po upływie terminu na wydanie decyzji.

Zgodnie z ust 4. okres opóźnienia w wypłaceniu świadczeń okresowych liczy się od dnia następującego po ustalonym terminie ich płatności.

W tej sytuacji organ rentowy pozostawał w opóźnieniu w wypłacie świadczeń za okres od 1 marca 2012 roku do 31 marca 2013 roku – od 16 marca 2013 roku do daty wykonania decyzji z 27 listopada 2013 roku. Z kolei opóźnienie w wypłacie rat za okres od 1 kwietnia 2013 roku do 30 listopada 2013 roku miało miejsce od 16-tego dnia każdego miesiąca do dnia wykonania decyzji z 27 listopada 2013 roku. Świadczenie za grudzień 2013 roku wypłacone zostało w terminie.

Mając powyższe na uwadze Sąd zmienił zaskarżoną decyzję na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. jak w punkcie 1 sentencji.

Nie było podstaw do przyznania prawa do odsetek od daty wydania przez ZUS decyzji zmienionej wyrokiem z 17 maja 2013 roku tj. od 23 lutego 2012 roku do 15 marca 2013 roku ponadto od świadczenia za grudzień 2013 roku ponieważ zostało wypłacone w terminie i w tej części odwołanie zostało oddalone na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. mając na uwadze, że ubezpieczony uległ w nieznacznej części roszczenia.

SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

.